

Bekräftelse

Hur många smörblommor finns det på en äng?

Är den smörblomma som fått vara med på en egen bild på mitt [Instagramkonto](#) vackrare och värdefullare på något sätt?

Dessa oräkneliga smörblommor, alla lika vackra som någon annan om de så står mitt på ängen, en i mängden, osedd av någon människa.

Hur tänker vi om oss själva, om varandra?

I huvudet vet vi nog hur vi ska tänka, alla är lika mycket värda, känd eller okänd.

Hur tänker vi med känslorna?

Nämnde för ett barn att jag spelat flöjt i radion en gång. "Är du en världskändis?" blev den spontana följdfrågan. Nej, det kan jag väl inte säga att jag är precis. Men frågan säger något om det här med att synas och höras offentligt. Märker det på många barn och ungdomar. Man vill vara någon, bli känd. Mindre viktigt varför men just detta att vara känd, att synas, att vara någon.

Sociala medier är bra på många sätt. Är med i några olika grupper på Facebook som jag har väldigt stort utbyte av, lär mig många nya saker.

Sociala medier är dåliga på många sätt. Ökar lätt

bekräftelsebehovet. Hur många likes får mina inlägg? Får jag några positiva kommentarer? Gör fler likes att jag blir mer värd, mer än vad jag är i mig själv?

Nyttiga tankar när man har Facebook, Instagram och en blogg.

Skulle också kunna var så att på nätet vågar man vara den man egentligen känner att man vill vara.

Mobilen, vår ständiga följeslagare. På gott och ont som så mycket annat. Gäller att hänga med, inte missa något.

Min mobil låter plopp när det kommer ett mejl eller meddelande. Kollar nästan alltid direkt det "ploppar". Mest är det en massa tråkiga reklammeddelanden och annat ointressant. Känns nästan som man blir lurad. Vill ju att det ska vara något viktigt, något intressant, något bekräftande.

Vill ha snabba svar på sms. Om det dröjer, tänk om den jag sms:at inte tycker mitt sms är viktigt. Ännu värre att jag inte är viktig. Vill vara omtyckt, efterfrågad och uppskattad.

Vill vi inte alla det?

Vem är jag annars?

Kung David säger i psaltaren 139: *Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad.*

En daglig bön att bära med sig. Ord som påverkar vårt sinne, befriar vårt sinne. Befriar från tron på att vårt värde hänger på hur ofta det "ploppar" i mobilen.

Vårt värde är inte andra människors åsikter om oss, hur många meddelanden vi får. Det finns något helt oberoende av mänskligt tyckande.

Kanske måste man våga lägga bort mobilen en stund för att se om det håller.

Jer 31:3 *Med evig kärlek har jag älskat dig, därför låter jag*

min nåd bli kvar över dig.

